

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ανακομιδή Λειψάνων Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου (29 Ιανουαρίου)

Η τιμὴ των Ιερών Λειψάνων

Μία κορυφαία προσωπικότητα της Αποστολικής περιόδου τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, αδελφοί μου, που συγκαταλέγεται στην μαρτυρική χορεία των Αγίων της πίστεως. Πρόκειται για τον Άγιο Ιγνάτιο τον Θεοφόρο, που προβάλλεται ως αφορμή δοξολογίας του Αγίου Θεού για την, διά των Αγίων, ζωντανή παρουσία Του στη ζωή της Εκκλησίας.

Ο Άγιος Ιγνάτιος υπήρξε μαθητής της Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου και, κατά την παράδοση, ένα εκ των παιδιών εκείνων που εναγκαλίστηκε ο Κύριος, προτρέποντας τους ανθρώπους να γίνουν σαν τα παιδιά προκειμένου να κατακτήσουν την Βασιλεία των ουρανών¹. Υπήρξε ο δεύτερος, κατά σειράν, Επίσκοπος της Εκκλησίας της Αντιοχείας και ως Ποιμένας οδηγήθηκε σε φρικτά μαρτύρια από τον ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Τραϊανό, τα οποία, όμως, δεν κατάφεραν ούτε το σώμα του να θανατώσουν, ούτε το φρόνημά του να κάμψουν. Γι' αυτό εστάλη στη Ρώμη και έγινε βορά των αγρίων θηρίων στα Ρωμαϊκά αμφιθέατρα, ποτίζοντας με το αἷμα του το νεοπαγές οικοδόμημα της Εκκλησίας. Οι Χριστιανοί της Ρώμης, με ευλάβεια και ευγνωμοσύνη, περιέλαβαν τα απομεινάρια των Ιερών του Λειψάνων και τα απέστειλαν, ως ευλογία, στην Αντιόχεια.

Την ανακομιδή των Ιερών του Λειψάνων τιμούμε σήμερα, γεγονός που μάς δίδει την ευκαιρία να παρουσιάσουμε την διδασκαλία της Εκκλησίας μας για την τιμητική προσκύνηση των Ιερών Λειψάνων των Αγίων της πίστεως, επικεντρώνοντας τις σκέψεις μας σε τρία σημεία.

Το πρώτο σχετίζεται με την αγιότητα των Αγίων, η οποία δεν είναι αυτόνομη, αλλά αντανακλά την αγιότητα του Θεού, που είναι ο μόνος κατά φύσιν Άγιος και εν Αγίοις αναπαυόμενος. Αυτό σημαίνει ότι και η προσκύνηση των Ιερών Λειψάνων είναι ενέργεια τιμῆς προς του Αγίους, έχει, όμως, την τελική της αναφορά στο πρόσωπο του Χριστού. Τα Ιερά Λείψανα μαρτυρούν την ύπαρξη του Θεού, ο Οποίος επιβραβεύει, τρόπον τινά, με ιδιαίτερη χάρη και ευλογία, τα Ιερά Λείψανα των Αγίων, οι οποίοι, με την Οσιακή τους ζωή, με τους ασκητικούς τους αγώνες, με το ομολογιακό τους φρόνημα ή με τον μαρτυρικό τους θάνατο, κατέκτησαν ξεχωριστή θέση έναντι Θεού και ανθρώπων, ενώ απέκτησαν και υπέρλογη δύναμη και ισχύ. Πολύ σοφά επισημαίνει την αλήθεια αυτή ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Οσα δε μπορούν να επιτελέσουν όλα τα πλούτη και οι θησαυροί του κόσμου μπορούν να επιτελέσουν τα Ιερά Λείψανα. Γιατί τα πλούτη ούτε την

¹ Ματθ. 18,4

ασθένεια θεραπεύουν, ούτε τον θάνατο φυγαδεύουν. Τα Λείψανα, όμως, των Μαρτύρων μπορούν και τα δύο»²

Το δεύτερο που θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι η χάρις και η θαυματουργική ισχύς των Ιερών Λειψάνων φανερώνει την ιερότητα του ανθρώπινου σώματος, σε αντίθεση με την αντίληψη που επικρατούσε σε σημαντικό κομμάτι της αρχαίας Ελληνικής φιλοσοφίας, σύμφωνα με την οποία, το ανθρώπινο σώμα είναι μιαρό και βδελυκτό, είναι η πηγή κάθε κακού. Σύμφωνα με την Χριστιανική διδασκαλία, το σώμα αγιάσθηκε με την Ενανθρώπηση του Κυρίου, ο Οποίος το προσέλαβε, το ενδύθηκε και τού χάρισε την προοπτική της Αναστάσεως. Παρά το γεγονός ότι αυτό το σώμα συχνά το διαφθείρουμε, το κακοποιούμε, το σπιλώνουμε, εξακολουθεί να είναι το κατοικητήριο του Παναγίου Πνεύματος, το οποίο μπορεί, με την Χάρη του Θεού, να φθάσει σε απίστευτα ύψη αγιότητος, όπως συμβαίνει με τα σώματα και τα Λείψανα των Αγίων, αρκεί να τυγχάνει του σεβασμού και της κατά Χριστόν φροντίδος.

Το τρίτο σημείο που θέλουμε να θίξουμε είναι ότι τα Ιερά Λείψανα είναι η θεατή παρουσία των Αγίων στη ζωή μας και στη ζωή του κόσμου. «Είναι μία υπόμνηση της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος στη ζωή της Εκκλησίας και μια αέναη υπενθύμιση πως οι Άγιοι είναι οι πραγματικοί και αψευδείς αδελφοί μας, που απλά και μόνο μάς ξεπέρασαν στο αγώνισμα της μετανοίας...»³. Είναι μία απόδειξη πως δεν είμαστε μόνοι στο πέλαγος της ζωής, αλλά έχουμε κοντά μας τους Αγίους, έτοιμους να συνδράμουν στα προβλήματά μας, να λειτουργήσουν ως βακτηρία στις δυσκολίες μας, να γίνουν τα καταφύγιά μας στους πόνους, στα βάσανα, στα προβλήματα του βίου μας. Και σε μια εποχή σαν κι αυτή που ζούμε, όπου όλα γκρεμίζονται γύρω μας και η εγκατάλειψη του ανθρώπου από τον συνάνθρωπο αποδεικνύεται η πηγή όλων των κακών, αυτή η αλήθεια μπορεί να λειτουργήσει καθαρτικά και παρηγορητικά.

Γί αυτό, αδελφοί μου, ας δοξάζουμε τον Θεό για το μέγιστο δώρο της παρουσίας των Ιερών Λειψάνων ανάμεσά μας. Να σπεύδουμε να προσκυνούμε την χάρη τους, για να προγευόμαστε την δόξα της Βασιλείας του Θεού και να μεταλαμβάνουμε την χάρη και τον αγιασμό τους. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

² Αρχιμ. Νεκταρίου Αντωνοπούλου, «Ταχύς εις βοήθειαν», σελ. 83

³ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, «Η αέναος ευλογία των Ιερών Λειψάνων», «Νέος Τύπος», 16/2/2003